

ชื่อวิทยานิพนธ์

ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อ
ความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายในสถานสงเคราะห์

ชื่อผู้เขียน

นางสาวสุกัญญา พิระวรรณกุล

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีนวล วิวัฒน์คุณูปการ	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลินจง โปธิบาล	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ นันทา เล็กสวัสดิ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายในสถานสงเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนเท่าๆกัน โดยวิธีจับฉลาก สำหรับกลุ่มทดลองจะได้รับการฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลตามโปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ส่วนกลุ่มควบคุมให้รับปฏิบัติกิจกรรมตามปกติของสถานสงเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบสำรวจความสำนึกในคุณค่าตนเองของ

คูเปอร์สมิธฉบับนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากการแปลและเรียบเรียงของจันทร์ฉาย พิทักษ์ศิริกุล (2532) และผู้วิจัยได้นำโปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ส่วนแบบสำรวจความสำนึกในคุณค่าตนเองนำไปหาดัชนีความตรงตามเนื้อหาได้ค่าเท่ากับ .85 และหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของคูเตอร์ - ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่น .94 นำข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติแมนวิทนีย์ยู (The Mann Whitney U Test) และวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test)

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายกลุ่มทดลองในระยะหลังการฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่าในระยะก่อนการฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความสำนึกในคุณค่าตนเองของเยาวชนชายกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title Effect of Interpersonal Communication Skill Training Program on
Self-esteem of Male-Youths in Child Welfare Institution

Author Miss Sukanya Peerawankul

M.N.S. Mental Health and Psychiatric Nursing

Examining Committee :

Assistant Professor Srinuan Wiwatkunupakan	Chairman
Assistant Professor Dr. Darawan Thapinta	Member
Assistant Professor Dr. Linchong Pothiban	Member
Associate Professor Nanta Leksawasdi	Member

Abstract

The purpose of this quasi - experimental research was to study the effect of interpersonal communication skill training on self - esteem of male youths in Child Welfare Institution. The sample consisted of 20 male -youths living in Home for Boy's Chiang Mai, the child welfare institution in Chiang Mai . Subjects were purposively selected and were randomly and assigned into the experiment and control group. The Interpersonal Communication Skill Training Program was trained in the experimental group whereas subjects in the control group had activities as usual.

The research instruments were the Demographic Data Recoding Form, the Interpersonal Communication Skill Training Program developed by the researcher and the

Coopersmith Self-Esteem Inventory (School Form) modified from the translation of Junchay Pituksirikul's version (1989). The content validity of the Interpersonal Communication Skill Training Program was assessed by expertise. The content validity index of self-esteem inventory was .85 and reliability was assessed by using The Kuder-Richardson 20 was .94. Data were analyzed by using frequency and hypotheses were tested by The Mann Whitney U Test and Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test.

The findings revealed that mean score of self-esteem of experimental group after experiment were statistically, significantly higher than the score before the experiment ($p < .05$) and after the experiment the mean score of the experimental group were significantly higher than the mean score of the control group ($p < .05$).